

כה אמר יהוה על-שלושה פסעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכלסף צדיק ואביון בעביר נעלים: השאפים על-עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אליהנערה למען הקל את-יגם קדשי:

וידבר יהוה אלי-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיהם לא תלכו: את-משפטי מעשיו ואת-חוקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את-חוקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה: איש איש אל-כלי-עאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ערות אביך וערות

4

5

6

7

8

9

10

ברוך אתה יי אלהינו סוף העולם, שהכל פרא פכבונו: ברוך אתה יי אלהינו סוף העולם, יוצר האדם

מזל גנוב

וילמד אלהים תדשא הארץ דשא עשב יא מוריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על-הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מוריע זרע למינהו ועץ עשה-פרי יב אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי-טוב: ויהי-ערב ויהי-בקר יז וזם שלישי:

בטל די אלו

דרש רבי חנינא ברפא ה' כבוד ה' לעולם ישמו ה' במעשיו פסוק זה שר העולם אמרו בשעה שאמר הקב"ה *למינהו באילנו נשאו דשאים קל וחומר בעצמן אם רצונו של הקב"ה בערבוביאי למה אמר לבינהו באילנות ועוד ק"ו מה אילנות שאין דרכן לצאת בערבוביאי אמר הקב"ו לבינהו אנו עאכ"ומיד כל אחד ואחד יצא למינו פתח שר העולם ואמר יהיכבו ה' לעולם ישמח ה' במעשיו

ז' תולין (ס)

כא ו יעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: וילמד יהוה לנח בא-אתה וכל-ביתך אליהמבטה כייאתך ראיתי צדיק לפני בדור ב הוה: מכל הבהמה הטהורה תקח-לך שבעה שבעה איש ואשתו ג ומן-הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו:

פועל נח

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו (ויקרא י"ח)

והדברים האלו הם דברים עמוקים מאוד ומופלאים. והכל נרמו בענין אברהם והחמור אשר רכב עליו ונעריו עמו, אשר אמר להם שבו פה עם החמור עם הדומה לחמור. כי אברהם דומה לצורה הנבדלת, והחמור הוא החומר, ושתי נעריו אשר אמר להם שבו פה עם החמור והם הכחות אשר הם חומר והם מוטבעות בחומר, ולפיכך אמר להם שבו פה עם החמור עם הדומה לחמור. בודאי הנה ישראל כמו הצורה הנבדלת, ומצרים הם החומר אשר אמרנו לך, והכנעניים הם הצורה המוטבעת בחומר אשר הוא ארור מטעם אשר אמרנו לך למעלה. וכבר אמרנו לך למעלה, כי הצורה הנבדלת הוא הפך החמרי וכך הצורה שלימה הנבדלת הפך הצורה המוטבעת החמרית הארורה.

מכיל דבריו ס' סוף

וידבר יהוה אלי-משה ואל-אהרן לאמר: כי תבאו אל-ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: ובא אשר-לו הבית והגיד לכהן לאמר פנגע נראה לי בבית: והנה הכהן ופנו את-הבית בטורם יבא הכהן לראות את-הנגע ולא לו יטמא כל-אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את-הבית:

אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: ערות אשת- אביך לא תגלה ערות אביך הוא:

ואל-אשת עמיתך לא-תתן שכבתך לגרע לטמאה-בה: ומורעך לא-תתן להעביר למלך ולא תחלל את-שם אלהיך אני יהוה: ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא: אל-תטמאו בכל-אלה פי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את-שביה: ושמרתם אתם את-חוקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם: פי את-כל-התועבות האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: פי כל-אשר יעשה מכל התועבות האלה ונקרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את-משמרתיי לבלתי עשות מקרות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

פסל-אחוי מור

וידבר יהוה אלי-משה לאמר: דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם:

תגנבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו: ולא-תשבעו בשמרי לשיקר וחללת את-שם אלהיך אני יהוה: לא-תעשק את-רעך ולא תגזל לא-תליץ פעלת שכיר אתך עד-בקר: לא-תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פני-דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא-תלך רכיל בעמיתך לא תעמד על-ידם רעה אני יהוה: לא-תשנא את-אחיך בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא: לא-תטר את-בני עמך ואהבת לרעה כמודך אני יהוה:

וידבר יהוה אלי-משה לאמר: ואל-בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ימנו-הגר והגר בישראל אשר יתן מורעו למלך מות יומת עם הארץ ורגמהו באביו: ואני אתן את-פני באיש שהוא והכרתי אתו לקרב עמו כי מורעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ויחלל את-שם קדשי: ואם העלים יעלימו עם הארץ את-עיניהם מן-האיש שהוא בתמו מורעו למלך לבלתי המית אתו: ושמתי אני את-פני באיש שהוא ובמשפחתו והכרתי אתו וכל-הוהים אחרי-ו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ואיש אשר ינאף את-אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת: ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערות אביו גלה מות-יומתו שניהם יומתו: ואיש אשר ישכב את-כלתו מות-יומתו שניהם תכל עשו יומתו: ואיש אשר ישכב את-דלתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ומתו: ואיש אשר יקח את-אשת

אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ושמרתם את-כל-חוקתי ואת-כל-משפטי וצויתם אתם ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר-אני משלח מפניכם פי את-כל-אלה עשו ואקץ בם: ואמר לכם אתם מירשו את-אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ ובת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר-הבדלתי אתכם מן-העמים:

כא ו ידבר יהוה אלי-משה לאמר: ואל-בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ימנו-הגר והגר בישראל אשר יתן מורעו למלך מות יומת עם הארץ ורגמהו באביו: ואני אתן את-פני באיש שהוא והכרתי אתו לקרב עמו כי מורעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ויחלל את-שם קדשי: ואם העלים יעלימו עם הארץ את-עיניהם מן-האיש שהוא בתמו מורעו למלך לבלתי המית אתו: ושמתי אני את-פני באיש שהוא ובמשפחתו והכרתי אתו וכל-הוהים אחרי-ו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ואיש אשר ינאף את-אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת: ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערות אביו גלה מות-יומתו שניהם יומתו: ואיש אשר ישכב את-כלתו מות-יומתו שניהם תכל עשו יומתו: ואיש אשר ישכב את-דלתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ומתו: ואיש אשר יקח את-אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ושמרתם את-כל-חוקתי ואת-כל-משפטי וצויתם אתם ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר-אני משלח מפניכם פי את-כל-אלה עשו ואקץ בם: ואמר לכם אתם מירשו את-אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ ובת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר-הבדלתי אתכם מן-העמים:

כוסל ק' ק' ק' ק'

כי תבואו אל ארץ כנען... ונתתי
נגע צרעת, ר' לוי בשם ר' חמא בירבי
חנינא, כי תבואו אל ארץ כנען וגו' ונתתי נגע
צרעת, זה היה ראוי להיות תחלת נגעים, אלא
"זאין מוקדם ומאוחר בתורה.

מגן אבות
מגן ערב

12

אל ארץ כנען, (בתי) חוץ לארץ אינם
מטמאין בגעים (לפי) הטהרת הפרשה כי
בואו אל ארץ כנען וגו'

מגן אבות
מגן ערב

13

א"ר שמואל בר נחמני א"ר *יוחנן
על שבעה דברים נגעים באין על לשון הרע
ועל שפיכות דמים ועל שבועת שוא ועל גילוי
ערויות ועל גסות הרוח ועל הגזל ועל צרות
ועל ישיבת העין על לשון הרע דכתיב (מלשני בשר
רעהו אותו אצמית על שפיכות דמים דכתיב
ואל יכרת מבית יואב זב ומצורע וגו' ועל
מ"ג ישיבות שוא דכתיב ויאמר נעמן הואל קח
סכ ככרים* וכתי' ויצרעת נעמן חרבך כרוגו ועל
נכח: גילוי ערויות דכתיב וינגע ה' את פיעה נגעים
דכתיב וגו' ועל גסות הרוח דכתיב ובהוקחו גבה
לבו עד להשחית וימעול בה' אלהיו והצרעת
ויקלורחה במצורו ועל הגזל דכתיב וצוה הכהן
ופנו את הכית הנא הוא (ס) כונס ממון שאינו
שלו יבא הכהן ויפור ממונו ועל צרות העין
סכ דכתיב ויבא אישר לו הבית [וגו'] ותנא דכיר'
[וישמועאל* מי שמוחר ביתו לו
(יב)

מגן אבות
מגן ערב

דומה לנו שהגנו מחולקים לשני מחנות. תמיד רגילים לצלצל אצלנו בשני השמות
המהוים את הקהל שלנו בכלל, והם "חרדים" ו"חפשים". שמות חדשים אשר מאז
לא היו רגילים להיות מתבטאים אצלנו כלל.

... אני הנני ממחנה זה, השני אומר גם הוא: אני הנני
ממחנה זה, וכל אחד ואחד הוא מרוצה מעמדתו, — הרי הוא סותם את הדרך של
התיקון ושל ההשתלמות משני הצדדים. "החרד", כלומר מי שהוא חושב את עצמו
שהוא שייך למחנה זה שקוראים לו "חרדים", הרי הוא מביט הבטה מלמעלה למטה
אל המחנה השני "החפשים". ובמה שנוגע למחשבות של תיקון, של חיפוש מעשים
ושל תשובה הלא מיד הוא שולח סקירת-עין אל המחנה השני העומד לפניו בכל
מערומוי מתורה ומצוות והוא חושב בדעתו, שהתשובה במלוא מובנה הלא שם היא
דרושה, אליהם הדברים מכוונים, להם ולא לו. ו"החפשי", כלומר, מי שהוא עומד
בזה המחנה שהוא מתאמר בשמו המודרני הזה, הרי הוא בודאי חושב, שכל הרעיון
של תשובה הרי הוא נוסח "חרדי" שאינו שייך לו כלל. ונמצא, שמכאן ומכאן הגנו
עומדים קרחים, ומוצא לרפואת מכאובינו הנפשיים מאין יבוא ?
זהו העיכוב האחד. ועוד עיכוב שני, מה שהוא איננו קל מן הראשון, כמו קיר
ברזל עומד לפנינו בין מחנה למחנה,
באמת, לא שני מחנות כי אם שלישה מחנות הננו מונים מאז. מסורת ישנה היא
ש"צבור" הוא כולל במובנו כפי הנוטריקין שלו "צדיקים בינונים ורשעים", אבל
זהו דוקא תיאור אישי, ועל כל אדם בפרט למדנו ש"אפילו כל העולם כולו אומרים
עליך צדיק אתה, היה בעיניך כרשע". וטוב מאד לאדם שיהיה שקוע לחשב חשבון
עצמו, ולחטט במומו הנפשיים ולהביט בעין יפה על אחרים שיוכל באמת להיות
שייך במצפונם גם אוצר טוב הסמוי מן העין.

מגן אבות
מגן ערב

16

בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה
יא בן הנישואין ויאיש הנישואין: ויקב בן האשה הנישואין את השב
ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמר שלמית בת דביר למשה דין:
יב ויניחוהו במשמר לקרש להם על פי יהוה:
יג וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה
וסמכו כל השמעים את ידיהם. על ראשו ורגמו אותו כל העדה:
יד ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש פי יקלל אל יהוה ונשא חטאו:
והקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה כגור פאורת
הנקב שם יומת: ואיש פי יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה נפש
בהמה ישלמה נפש תחת נפש: ואיש פי יתן מום בעמיתו פאשר עשה
כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן פאשר יתן מום
באדם כן יתן בו: ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: משפט כה
אחד יהיה לכם כגור פאורח יהיה כי אגף יהוה אליהם: וידבר
משה אל בני ישראל ויצאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

מגן אבות
מגן ערב

קמח

כיה עהיק יפו תיה ייג סיון תרס"ח.
אדון נעלה ונכבד חר יהושע שאכנאוויץ ג"י, שר.

תחלת התפתחות הישוב, והחלישות הגופנית והרוחנית חסרון אמצעי המלחמה
כאו עד מרום קצם אצל שלומי אמונים שבא"י, והיד הרמה המחומשת בהפקרות
דרכי הגויים, באין זכר לקדושת ישראל בזמנת, המחפה את חרסיה בסיגים של
'אומיות מזויפת בגרגרים של היסטוריה ושל חבת הטפה, המלבישה את החיים
זורה ישראלית מבחוץ במקום שהפנים כולו הוא אינו יהודי, העומד להיות נהפך
משחית ולמפלצת, ולסוף ג"כ לשנאת ישראל וארץ ישראל, כאשר כבר נוכחנו
י"ס הנסיון, — היד הטמאה הזאת תתגבר, אז אין די באר גודל האסון, אבל בדי
טחתי, שלא יתן למוט רגלנו, וכל חרד לדבר די, וכל חפץ בישועת עמו וארץ
ודשו, יעמד על דגלנו, ונתחיל ליסד בציון פינת יקרת, ולהחיות את הישוב החדש,
ל בסיס טהרת האמונה, המחוברת עם שושן החיים וזרישת משאלותיהם הצודקות,
הי די עמנו, לקומם הריסות עמנו לדור דורים. ואתה, עורך נכבד, שים נא ירך
מנו, ובא בראש כל חלוץ, לימין די רוממה.
הנני הותם בברכה ורגשי כבוד ויקר.

הק אברהם יצחק הק הנ"ל

17

והבאתי אתכם אל מדבר העמים וגשפתי
לו אתכם שם פנים אל פנים: פאשר גשפתי את אבותיכם במדבר
לו ארץ מצרים בן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם
לח תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הקרית:

מגן אבות
מגן ערב

*ברית ברותה לשפתים דיאמר ר' יוחנן כנין
שפתים שברית ברותה לשפתים שניאמר ויאמר
אברהם אל נעניו שבו לכם פה עם החמור
ואני והנער נלכת עד בה וגשתחותי וגשובה
אליכם ואימתייעא מלחא דההור תרוייהו

מגן אבות
מגן ערב

שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרקצה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: פחוט השני שפתותיה ומדבריה
נאנה פפלת הרמון רקתך מבעד לצמתך:

מגן אבות
מגן ערב

ויצא הרוח ויעמד לפני די ויאמר אני אפתנו ויאמר די אליו במה ויאמר אצא ותייתי רוח שקר במי כל נביאיו
ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן *מאי רוח א"ר יוחנן רוחי של נבות דזורעאלי מאי צא אמר רבינא צא
ממוציאתי שכן כתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני

מגן אבות
מגן ערב